

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 13. marts 2020

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 554 (MOF alm. del) stillet den 14. februar 2020 efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 554

”Vil ministeren redegøre nærmere for, hvorfor den ændrede og hidtil anvendte slusepraksis siden midt i 1990’erne ikke har kunnet fastholdes, jf. MOF alm. del – bilag 357? Det lyder umiddelbart mærkværdigt, at det skulle være over meget længere tid, at den hidtil anvendte slusepraksis ikke har kunnet fastholdes, da det er almindelig kendt, at nedbørsmængderne altid har varieret, og det blæser med forskellig styrke.”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Kystdirektoratet, der oplyser:

./.

”Den gældende slusepraksis, der er beskrevet i svar på MOF alm. del spørgsmål 553, er i overvejende grad identisk med den slusepraksis, der blev fastlagt midt i 1990’erne.

Vejret (nedbør, vandstand, vind mv.) er afgørende faktorer for, hvorledes vandstand og salinitet udvikler sig. Udfordringer med at opnå de fastsatte mål for salinitet kan opstå i situationer, hvor der gennem en længere periode er mere nedbør og afstrømning til fjorden end normalt, og hvor der ikke er udsigt til opblanding. Derved kan saliniteten ikke øges i ønsket omfang og må vente, indtil næste indslusningsmulighed er til stede. Indslusning af saltvand bør alene ske, når der er udsigt til opblanding af vandmasserne for at mindske risikoen for lagdeling og dermed iltsvind og andre uønskede følger af et salt bundlag, som fx saltchok, vegetationssvidning og fiskedød.

Slusedriften og muligheden for at regulere saltholdigheden i fjorden har i foråret 2019 været påvirket af nedbørsmængder væsentligt over gennemsnittet og perioder med svag vestenvind.”

Lea Wermelin

/

Merete Løvschall